

Ucelená rehabilitace je úzce provázaná s osobami se zdravotním postižením. Vstoupila do života společnosti, do mého života v rovině pracovní i osobní. Je předmětem politických aktů a nejdůležitějším prostředkem integrace těchto osob. Zatímco jiné prostředky staví člověka s postižením do pozice závislého a bezmocného, rehabilitace jej zbavuje zátěží a umožňuje mu rozvinout jeho potenciál. Předmětem rehabilitace je celý člověk a jeho vzájemné vztahy k prostředí. Zahrnuje soubory opatření, která vstupují do nepříznivé životní situace člověka, svými prostředky a nástroji se snaží zmobilizovat potenciál této osoby, pozitivně ovlivnit jeho kvalitu života a zároveň tím tak přispět k integraci do společnosti.

Když mluvíme o tomto pojetí rehabilitace, je třeba zdůraznit také její znaky, bez kterých by se nemohla realizovat. Mezi nejdůležitější lze zařadit koordinaci, dále provázanost, cílenost, návaznost.

Koordinace ucelené rehabilitace je v našich současných podmínkách, vzhledem k rozdělení do více resortů, problematická. I přes několikaleté snahy o legislativní úpravu a zakotvení se doposud toto úsilí nepodařilo zrealizovat. Česká republika přijala na základě některých dokumentů opatření, která mají za cíl podporu a rozvoj této oblasti. Vznik funkce koordinátora ucelené rehabilitace je jedním z nich.

Tato diplomová práce se snaží o uchopení tématu ucelené rehabilitace v souvislosti s mezinárodními dokumenty, s vývojem v našich podmínkách, popisuje jednotlivé oblasti ucelené rehabilitace. Hlavním záměrem je přitom uvést návrhy na řešení současného stavu jejího provádění, které by podpořily další rozvoj. Jedním z těchto návrhů je funkce koordinátora ucelené rehabilitace, který by jak na místní (obecní), tak i na regionální (krajské) úrovni podporoval koordinaci provádění jednotlivých oblastí rehabilitace.